

و آیا خدا برگزیدگان خود را که شبانه روز بدو استغاثه می‌کنند، دادرسی نخواهد کرد، اگرچه برای ایشان دیر غضب باشد؟ به شما می‌گوییم که به زودی دادرسی ایشان را خواهد کرد. لوقا ۱۸: ۷-۸ الف

تفسیر درست کتاب مقدس، موضوعی بسیار حیاتی و مهم برای داشتن کلیسای سالم محسوب می‌شود. زمانی که تاریخ کلیسا را ورق می‌زنیم، درمی‌یابیم که حتی بزرگ‌ترین رهبران نیز گاهی اصول تفسیر صحیح را به کار نبرده‌اند. خیلی وقت‌ها از غیرت فراوانی که پدران کلیسا برای دفاع از الوهیت مسیح و اثبات آن از کتاب مقدس نشان داده‌اند شگفت‌زده می‌شویم ولی از روش نامناسبی که برای نگاه کردن به حکایات مسیح استفاده کرده‌اند مبہوت می‌مانیم. بسیاری از پدران کلیسا با دیدگاه کنایه‌ای به حکایات مسیح نگاه کرده‌اند و لایه‌های متعددی از معانی مختلف را از آنها برداشت کرده‌اند و حتی برای هر شخصیتی که در آن حکایات وجود دارد، یک شخص و یا موضوعی روحانی را اختصاص داده‌اند. برترین شخصیت‌ها در میان پدران کلیسا، در استفاده از این روش بسیار محتاط عمل کردند ولی دیگران به خاطر روش نامناسب تفسیرشان، مفاهیمی نامربوط را از این حکایات به نمایش گذاشتند.

خوشبختانه و به لطف خداوند، درک امروز ما از حکایات مسیح به حدی از بلوغ رسیده است که می‌دانیم اکثر حکایات مسیح، حاوی یک موضوع اصلی هستند. البته چند استثنا نیز برای این قاعده وجود دارد. به عنوان مثال، حکایت چهار نوع زمین حداقل چهار نکته را دربرمی‌گیرد که هر کدام به یک نوع خاک و نحوه برخورد متفاوت اشخاصی که کلام خدا را می‌شنود مربوط می‌شود (مرقس ۴: ۱-۲۰). این حکایت با دیگر حکایات مسیح متفاوت است. اکثر حکایاتی که در اناجیل آمده‌اند بر یک تعلیم اساسی تأکید می‌کنند و معمولاً افراد و موضوعات دیگری که در آن مطرح می‌شود نماد شخص، نکته یا چیزی دیگر نیست.

بیاید به حکایت «قاضی بی‌انصاف» در لوقا ۱۸: ۱-۸ که با عنوان «بیوه زن سمج» نیز شناخته می‌شود نگاهی بیندازیم. مشخصاً قاضی بی‌انصاف در این حکایت، نماد خدا، شریر یا هیچ چیز دیگری نیست. در واقع عیسای مسیح این شخصیت را خلق می‌کند تا با استفاده از آن و ایجاد تمایز با شخصیت خداوند، بر خواست خدا به شنیدن و اجابت کردن دعای قومش تأکید کند. این قاضی که از حکم خداوند در تثنیه ۲۷: ۱۹ سرپیچی می‌کند، به هیچ وجه نمی‌خواهد حق بیوه زن را بگیرد و انصاف را در حق او به انجام برساند ولی در نهایت به خاطر سماجت بیوه زن،

تسلیم درخواست او می‌شود. این قاضی در نهایت منصفانه عمل کرد ولی نه به خاطر اینکه به دنبال برقراری عدالت بود بلکه چون آسایش می‌خواست.

اگر شریر در چنین موقعیتی عادلانه عمل می‌کند، چقدر بیشتر خدایی که هرگز از شنیدن دعای قومش خسته نمی‌شود، عدالت را انجام خواهد داد. خداوندی که نمی‌تواند عملی ناعادلانه انجام دهد، برای کمک به فرزندانش که از او درخواستی دارند و در حضورش اشک می‌ریزند به سرعت عمل خواهد کرد (۱۸: ۷).

هرگز نباید تصور کنیم که خداوندان از شنیدن درخواست ما برای عدالت خسته می‌شود. خداوند هیچ ناعدالتی را فراموش نمی‌کند بلکه مطمئناً آن را اصلاح می‌کند، گرچه گاهی صبر می‌کند تا ما پیش از عمل کردنش، با جدیت دعا کنیم. به یاد داشته باشیم که خداوند چه سریع عمل کند و چه از نظر ما با تأخیر عکس‌العمل نشان دهد، او عدالت را به انجام خواهد رساند.

 پدر آسمانی! زمانی که تو را با این نام صدا می‌کنم، شادی عظیم و آرامشی وصف ناپذیر در درونم به وجود می‌آید. تو که خالق و حاکم تمام گیتی هستی، تو که عدالت محض را به انجام می‌رسانی، تو که آن قاضی عادل هستی، پدر من هم هستی! یک پدر هرگز از شنیدن صدای فرزندش و صحبت با او خسته نمی‌شود. ممنونم که راه مکالمه بدون واسطه را میان من و خودت باز کردی. آمین!

برای مطالعه بیشتر به آیات زیر نگاه کنید:

مزمو ۸۸ / مرقس ۷: ۲۴ - ۳۰ / اول تسالونیکیان ۵: ۱۷ / عبرانیان ۱۳: ۱۵

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier ministry)